1.

DUŠEVNI ROPSKI ODNOS

1. JEDAN OD UVJETA DUHOVNOG AUTORITETA

Da bi mogli rasti do duhovne zrelosti i zauzeti svoju duhovnu poziciju u autoritetu, mudrosti i tjelesnoj djelatnosti, kao i sveukupnoj duhovnoj baštini, potrebno je da prijeđemo nivo ropskih duševnih veza, ali mogli bismo reći i općenito, duševnih veza, koje zatvaraju vrata za daljnji duhovni hod.
Biblija piše: ”Po čemu je malodoban sin različit od roba?”
Ni jednome nije dan autoritet.

Kako Biblija piše:
”Sve ima svoje doba....vrijeme grljenja i vrijeme kad se ostavlja grljenje... vrijeme čuvanja i vrijeme odbacivanja.”

Tako i u našem duhovnom hodu postoji vrijeme kada se trebamo odvojiti od nekih ljudi, veza, odnosa.
Bilo da je to rastavljanje iz razloga što smo uzeli ili dali blagoslov koji nam je bio na putu u tom odnosu, a popratni dio toga druženja nas sada veže, steže, ograničava...
Bilo iz razloga što je zajednički grijeh bio temelj toga druženja pa s ovim raskidom čovjek više učvršćuje svoj položaj u borbi protiv ovoga grijeha, i svom daljnjem duhovnom hodu...
Ili je razlog potrebnog rastanka sa dotičnom osobom, neki drugi...
Svakako, može biti više razloga za potrebu prekidanja ovoga odnosa, ali osnovni razlog potrebe rastanka je da ovaj odnos nije temelj na kojem se gradi dobra kuća.

Kada prekinemo ovaj odnos u vrijeme za prekid, tj. kada smo mi zreli, i kada ga prekinemo sa ispravnim stavom i načinom, posljedica prekida ovakve duševne veze je naša veća čvrstoća na duhovnom putu, veća zrelost i autoritet, daljnja i jasnija vizija našega životnog puta – sloboda za veću slobodu.
Upravo je to svrha i smisao prekida ropskih duševnih veza.

Ako ne djelujemo po Božjim principima, principima duha, principima slobode, mi ne možemo imati zdravi duhovni autoritet. Ne možemo ga imati ako pristajemo na manipulatorska, ropska duševna djelovanja.
Ostaju nam neki drugi izbori, ali zdravi duhovni autoritet, ne možemo imati. Ovaj autoritet pripada jedino Bogu, jer on jeste Bog, jedini. On jeste onaj koji ima legalnu vlast, široku i slobodnu vladavinu, autoritet bez straha od drugoga. A onaj tko se ponizi pred njegovim pravilima, može postati sredstvo i cilj blagoslova njegovog autoriteta.

2.

2. DUŠEVNE ROPSKE VEZE

Idolopoklonstvo i prokletstvo

Idolopoklonstvo je grijeh, u slučaju ropske duševne veze grijeh, kada se čovjeka uzima za svoje uzdanje, čovjek stavlja na mjesto Boga.

Božja zapovijed:
”Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom, a svoga bližnjega kao samoga sebe!”
Biblija

je zapovijed kojom se čuva naša duhovna, socijalna i emocionalna inteligencija.
U slučaju ropske veze, ovaj redoslijed se poremetio i život ne teče normalno, ne funkcionira.

Kada se griješi protiv ove Božje zapovijedi, duša upada u zamke, upada u grijeh. Griješi prvenstveno Bogu: Božjem naumu, redu; zatim sebi i drugima.
I tako duša ulazi u ropstvo.
Možemo to reći i neutralnije:
Ovakvim nepravilnim djelovanjem, remeti se ustanovljen red, kojim teče struja životnih blagoslova. Tako ova nepokornost remeti red i drugima i sebi, i sprječava Božje djelovanje, za život.

Duševne veze ropskog tipa, ili drugim riječima: grijeh ovoga tipa, Biblija naziva idolopoklonstvo, a kao takvo, ono podliježe direktnom Božjem prokletstvu.
Tj. podliježe funkcioniranju stvari, obrnuto od načina funkcioniranja u Božjem blagoslovu.
Tako pristajući na ovakav odnos, duša živi prokletstvo: pust život, bez ploda.
Ipak, u svom sazrijevanju, kao da je, možda, neizbježno da prolazimo kroz ovakve veze.
Kako upadamo u njih, možda je za sada i manje važno, koliko je važno osvijetliti i naglasiti, što gubimo u njima, koliko nas stoje, i kako izaći iz njih.
Jer svako izlaženje iz takvih odnosa je svojevrsna duhovna bitka za koju je potrebna spoznaja, odlučnost, vizija dobroga puta (kada se ona nema, desi se da se ne vidi smisao ovakvih sukoba), kao i hrabrost.
Hrabrost opet leži na pravednosti, jer iz takvih odnosa izlaziti na nepošten način ili upirati prstom u nešto u odnosu što zapravo, možda, i nije problem, neće duhovno riješiti problem.

Kao što sam rekla, život u ovakvom idolopoklonstvu je život u pustinji. Ali je to i život u sljepoći, i to pored mnogih prilika za blagoslov.
Naime, čovjek u ovakvim ropskim vezama je slijep za blagoslove koje mu život donosi, koji prolaze pored njega, koji mu kucaju na vrata...jer je njegov pogled usmjeren na drugu stranu.

On očekuje vodu od ograničenog, nestalnog, možda i presušenog izvora, jer čovjek je samo to, i sve to pored izvora žive vode, koju mu život nudi.

"Proklet čovjek koji se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo smatra sojom mišicom,i čije se srce od Jahve odvraća. Jer on je kao drač u pustinji: ne osjeća kad je sreća na domaku, tavori dane u usahloj pustinji, u zemlji slanoj, nenastanjenoj.” Biblija

Čovjeku je inteligencija dana za vodstvo i za zadatak. Otkrivanje Božjih tajni, tajni života, je kako kaže Biblija, privilegija kraljeva.
Zato je ostajanje u ovakvim vezama, uvreda za čovječju inteligenciju. Ali su ovakve duševne veze, stanje ropstva, koje može biti jače od čovjeka.

3.

Čovjek u ovakvom ropskom odnosu vrijeđa vlastitu inteligenciju, i on ne može pomiriti ove dvije stvari, tako da postaje sam sebi sudac, KAŽNJAVA se, i degradira sam sebe. Ne treba mu daljnje prokletstvo da bi ga živio, ali u ovoj situaciji, ovo prokletstvo i nije jedino.

Početak, razlog, uzrok i smisao ropskih duševnih veza

Ove veze počinju na dva načina.
Jedan način je da smo odavno, možda oduvijek u tom odnosu i jednostavno smo ga uzeli zdravo za gotovo, nesvjesni ili svjesni koliko naša duša u tom odnosu gubi.
Drugi način je, da kada smo sa dobrim razlogom ili ne, ušli u taj odnos, neoprezno prihvativši laž, ostali smo u njemu.

Kako bilo, ne poznavajući dovoljno karakter dotične osobe, i prihvaćajući njenu ili svoju laž u vezi toga odnosa, mi smo jednostavno ukliznuli u tuđi, životni prostor.

Razlog ropskih duševnih veza
je uvijek potreba. Zadovoljavanje neke potrebe. Kada se u partneru nađe način da se potreba zadovolji i kada je to stalna potreba, onda je najjednostavnije rješenje, naći način da se partner zarobi. Nekada je to nesvjesno, nekada svjesno.

Uzrok
nastanka ropstva u nekoj duševnoj vezi je prvenstveno laž progutana u tom odnosu, bilo naša ili tuđa, koja je tu upravo iz onoga razloga da se nađe način da se zadovolji neka potreba preko partnera.
Međutim, postoji i razlog zašto se “žrtva” grčevito drži laži u jednom takvom odnosu.

Smisao
ropske duševne veze treba tražiti u duhovnim stvarnostima.
Biblija govori o dvije mudrosti. Prva je ljudska, zemaljska, đavolska, a druga čista, nebeska, Božja.
Ropske duševne veze nastale su iz one đavolske mudrosti.
Bit ove mudrosti je da se iskoristi čovjek na njegovu štetu. I da to uđe u domenu vječnosti.
Ropska duševna veza, svjesno ili ne, sudjeluje u ovom đavolskom naumu.

Tako je svrha ili smisao duševnih veza, pljačka partnera.

Jedini način da čovjek ne bude opljačkan u ovakvoj vezi, kad je već ušao u nju, je da svjesno daje u njoj, jasno koliko ocijeni da može, a to se opet zove “nositi bremena jedni drugih” i “pomoći bližnjemu”. Ali sve to ima smisla samo dokle ovaj ide u pravom smjeru .
“Ne budi sa nevjernikom u istom jarmu” Biblija.
To, jasno, podrazumijeva, da nas je spoznaja da smo se našli u jednoj ropskoj vezi, oslobodila, i da tako prihvativši slobodu, hodamo ovom vezom u njoj, dok ima smisla.

Paradoks je da ovaj duševni odnos, koji se najviše poziva na emocije, najviše tu griješi.
Ovdje jesu u pitanju ljudske emocije, ali to nije ljubav.
Biblija daje jasnu definiciju što jeste ljubav.

4.

Ropski duševni odnos je prostor u kojem vrijede pravila koja je duša dotične osobe sama za sebe napravila. Ona koja “vlada” nad svojom žrtvom.
Budući da to nisu pravila samoga života, kojemu je princip:
“ Ne radi drugima što ne želiš da drugi tebi čine.”,
već su to čovjekova pravila za osobnu korist, u tom odnosu neminovno trpimo.
Ipak, to trpljenje je posljedica kršenja one prve zapovjedi, posljedica našeg grijeha idolopoklonstva.

Tako “žrtve” ropskog duševnog odnosa, se često pomire i prihvate to trpljenje, uzimajući ga kao žrtvu i kao pokoru.
One prihvate svoju "sudbinu", “kakva god da je”, jer je strah od samoće, od sučeljavanja sa samim sobom i životom, kod njih vrlo velik.
Strah je, inače, korijen svakom ropstvu.
Način na koji žrtve često održavaju ovaj odnos, je izazivanje krivice kod partnera, u ovom odnosu.
Ovo je nezdrav ljudski odnos, a kao takav zatvoren je za linije po kojima teče blagoslov Božji ljudskim odnosima.

Ovo uzdanje u čovjeka, više nego što je mudro, može biti iz različitih razloga: iz emocionalne potrebe, materijalnog interesa, iz interesa društvene ili duhovne naslonjenosti na određenog čovjeka...
Ali kakvo god bilo, zajednički im je grijeh: da je ono što je trebalo pripasti Bogu, dano čovjeku.
Čovjekova, nada i vjera. Čovjekova ljubav.

Ropske veze su bazirane na laži, laži koju osoba proguta kao udicu na koju se zakači njena duša.
Kakav god bio naš stav ili procjena neke veze ili osobe u vezi, Božji test nikada ne laže:
“Svako stablo se poznaje po plodu.” Biblija

Ako plod neke veze ne odgovara riječima i stavovima postavljenim u odnosu dvije osobe, onda se radi o laži. Mudrost je potražiti je u ovom odnosu.
Osvijetliti i suočiti se sa njom, i na kraju, možda, preoblikovati svoj odnos prema istoj osobi.
Ako smo mudri, kaže mudrost, mudri smo sebi. Ne moramo biti za druge. Naš je trud dostatan za naš blagoslov, ne znači da je dostatan za drugoga. To moramo imati u vidu u svakom ovakvom trudu.
Voljeti sebe, iz one Božje zapovjedi, znači uzeti blagoslov ove istine u ovakvom odnosu, i biti zadovoljan tako dobivenim blagoslovom.

Bez obzira na drugoga. Ovo prvo je sigurno naša domena, drugo je nešto drugo.
Imamo pravo radovati se mudrosti koju smo uzeli za sebe, Bog se raduje sa nama gledajući mudrost koju smo uzeli sebi.

"Sine moj sva nutrina moja kliče kad ti usne govore što je pravo." Biblija

Također, Biblija piše:
"Miči lažljiva usta od sebe."
Lažljiva usta mogu iskopati mnoge zamke pod našim nogama.
Ljubav prema istini i slobodi, kao i hrabrost za ući u to klupko odnosa, bez obzira što se naziru moguće posljedice, čini da se klupko ovog odnosa odmota i ogoli istina.

Što je istina neke veze: koliko je neka naša duševna veza zaista duboka, široka..., prihvatiti ovu vezu kakva jeste i ići dalje u realizaciju onoga dijela našega života koji smo odmotali - sloboda je i život kojim se diše nebeski život, život duha, istine, kreacije....

Kada pak duša izađe iz tamnice ropske veze, tek onda zapravo može zdravo sagledati drugu stranu, tj. koliko ovakva veza ipak jeste veza.
Izdvojena laž će, ili razbiti iluziju ovakve veze, ili je ozdraviti i ojačati.

5.

Najdublja ropska veza

Svaka ropska duševna veza je dovoljno duboka, da ima moć degradirati čovjeka. Svaka od ovih veza, koliko toliko, prolazi kroz emocije i zahvaća ih.
Ipak, ni jedna od njih ne može konkurirati dubini jedne čisto emotivne, ropske duševne veze.
Ovakva veza je najdramatičnija, upravo stoga što najdublje dira emocije, i to na neurazumljen način.
Kada govorimo o jednoj ovakvoj vezi, onda nam najčešće izlazi pred oči slika žene. Ipak, u ovakve veze ulaze i muškarci i žene. Ova veza je primjer posljedice nezrelih emocija, općenito kod ljudi, bilo muškarca ili žene.
Ono, pak, što nas ovdje prvenstveno asocira na ženu, je poseban paradoks u ponašanju žene. Naime, iz koje god miješane motivacije se žena nađe u jednom ovakvom odnosu, ona daje prvenstvo emocijama, kao da su one jedina motivacija sa kojom je ušla, i tako to područje učini bogato dramom.

Emocionalna inteligencija, kako je obično svijet naziva, ili konkretno, duhovno vodstvo naših emocija, ili možemo još konkretnije, prihvaćanje Boga kao gospodara naših emocija, je ono što nas čuva u jednom takvom, emotivnom odnosu.
Ova mudrost je ono, o čemu Biblija piše, što nam čuva život.

Veliki dijelovi biblijske mudrosti se odnose upravo na ovaj problem. Tako u jednom dijelu piše kako, kroz odaje ovakve veze, ropske emotivne veze, vodi put do podzemlja, do smrti.
O ovome problemu ću pisati u drugom, posebnom dijelu. A sada ću samo naglasiti važnost razlikovanja naše ljubavi prema nekome, i spremnosti te osobe, da primi našu ljubav ili ljubav uopće.
Osim toga, važno je naglasiti i situaciju koliko netko, u najboljem slučaju, zna, može, ili koliko je odlučio učestvovati u toj ljubavi.

Također, ovdje je važno naglasiti, da naše nastojanje u realizaciji naše ljubavi, u našem odnosu sa nekom osobom, bez obzira na spremnost te osobe na takvu i toliku ljubav, je u suštini sebičnost, nemudrost, grijeh. A takav matletira dotičnu osobu, a na kraju i samog počinitelja ove tiranije.

U emocionalnoj vezi važno je prepoznati granice, svoje, partnerove, a za sve što ide preko toga, odlučiti: da li dati kao bezuvjetnu ljubav, ili ne dati.
Kako bilo, od partnera, u ovakvom odnosu, nećemo dobiti odgovor na to.
To je matematika. Kao kod razumske inteligencije: zašto neki proizvod platiti više nego što vrijedi. Radije uštedimo, i to dajmo kao dar nekome, ili platimo traženu cijenu, ali uz naše dopunske motivacije.
Da imamo mir.

Kao i u drugim ropskim vezama i čisto emotivnoj vezi je uzrok laž sa strahom. Odmatanje ovoga klupka, donijet će ovakvoj vezi prozračnost, napredak, ili ćemo jasno i pošteno utvrditi njene granice.
A onda je odgovornost samo na nama, da li je biramo takvu, ili ne.
Nije dobar put izabrati: natjerati nekoga da nas voli.
Ljubav podrazumijeva prostor, slobodu.

Ipak, ljubav nalazi čudne puteve za slobodu.

6.

Naša sreća u rukama drugog čovjeka

Sve je manje "opravdanja" za ostanak u ropskim duševnim vezama.
Mudrost nam je dana da nam čuva život.
Ipak, ako mislimo da nam mudrost sama nije dovoljna u nekoj situaciji, danas nam je dana mogućnost da, opet u mudrosti, proširimo svoje djelovanje dalje od dotične situacije.
Možda i samo za neko vrijeme, dok se saberemo.
Kažem, sa druge strane ćemo tek, ponekad, jasno moći vidjeti koliko je jedna ovakva veza, ipak veza. A i koliko ne. Zato ne rušimo sve mostove. Ne djelujmo iz mržnje.
Tako uza sve tekovine današnjeg života, tekovine koje su drugi izborili, i za nas: mogućnost samostalnih financija, mogućnost razvoda, samostalnog života...Imamo li još opravdanja? Imamo li pravo kriviti drugoga? Stavljati njihovu krivicu iznad naše?

Strah i laž su moćna mješavina.
One su sam koncentrat paklene mudrosti. Njima se pogubljuju ljudske duše, kako od drugih, tako i od samih sebe.

Život u jednoj ropskoj duševnoj vezi, znači da smo dali vlast nad svojom sudbinom u ruke čovjeka.
Sreća takvog čovjeka se desi kada mu druga osoba odluči udovoljiti traženoj potrebi. Pošto znamo da je, čak i u najboljoj volji i namjeri da se ispune

takva potraživanja drugoga, ipak, čovjek ograničen, a samo Bog neograničen, tako ova osoba neminovno dođe u situaciju kada joj je uzdanje uludo.

Kada smo čovjeku dali vlast, dali smo i sud nad svojim životom u ruke čovjeka.
O njemu, dakle, o drugome, o čovjeku, ovisi da li će prst za naš život biti gore ili dolje.
Ovisi o njegovom karakteru, vrijednostima, emocijama, postojanosti, vjernosti...
Za čovjeka, previše.
Mi, inače, ne možemo izbjeći ovakve stvari ni u zdravim duševnim vezama, ali dati vlast nad svojom sudbinom - čovjeku...

Biblijski ljudi, koji su poznavali Boga, uvijek su radije izabirali da im sudi Bog, nego čovjek.
Poznavali su Boga i poznavali su ljude. I tako izabrali.

Biblija piše da se radujemo, bez prestanka.
Ovaj naputak možda iznenađuje, ali on nam ne bi bio dan da nije moguć.
Mudrost je ta, koja čuva i vodi našu dušu, u život, u "radovanje".
Ova mogućnost je ono što nam je dano u baštinu. A sve ono što smeta ovakvoj radosti, treba donijeti pred Boga. U svoje vrijeme, Bog će to riješiti. Da bi se nastavili radovati.
Zato pazimo da ne smetamo sami sebi. Tko će se onda zauzeti za nas?

Ropski duševni odnos je vrlo složena situacija. Ovdje sam uglavnom pisala o njemu iz jednog aspekta, aspekta "žrtve". Ali u jednom ovakvom odnosu, svi su žrtve.
Motivacija, i svjesnost onoga što rade, namjera...u ovom odnosu, čini od nekoga žrtvu ili onu drugu stranu.
Ovo je jedan delikatan odnos, za kojega ljudi prelako sude.
Kako Biblija kaže, sud prepustimo Bogu.

7.

Naše je da:
"Čuvamo svoje srce, jer iz njega izvire život." Biblija.
A glavna opasnost jedne ovakve veze, je opasnost da se naše srce zatruje mržnjom i neživotom.

Ropski duševni odnosi podliježu i onom biblijskom principu "Daj i dat će ti se.". Drugim riječima, vrati slobodu onome kojega držiš i dat će se sloboda tebi.
Ne može se nekoga držati u ropstvu, a sam biti slobodan. Stvar je samo u kom odnosu gledaš na slobodu.

Zato se treba oduprijeti, Božjom mudrošću i snagom, jednom ovakvom odnosu, bez obzira u kojoj si poziciji u njemu, a kada se odupremo, izabrati živjeti život, koji će nam pomoći da ostanemo podalje od ovakvih situacija.

3. SLOBODA I LJUBAV, UVJETI ZDRAVOG ODNOSA

Ljubav je jedina Bogom dana veza između dvije osobe. Ljubav nije samo emocija. Ljubav je i stav.
Zato je i moguća Isusova zapovijed o ljubavi: "...ljubi bližnjega svoga, kao samoga sebe." i "Ljubi svoje neprijatelje."

Ljubav se manifestira u svakoj vrsti ljudskoga odnosa, na svoj način.
Čuvana je mudrošću. Zato Biblija kaže da urazumimo svoje srce.
Najdublji odnos sa ljubavi je upravo odnos u samom našem srcu. Zato i jeste prva zapovijed: "Ljubi Boga svoga svim svojim srcem.....
Naše srce je stoga hram. Naše je da ga čuvamo u svetosti, u mudrosti koja nam je dana.
Mi možemo, duboko unutra, pustiti pse, možemo se otvoriti i svinjama, ali onda smo sami nečisti i trpimo zlo.
"Ne dajte svetinje psima...Ne bacajte bisere pred svinje..." Isus Krist
Treba li napisati što će biti nakon što to ipak napravimo?

Koliko god se dvije osobe zbližile, samo ova ljubav, Božja ljubav, daje čovjeku prostor i slobodu da bude svoj, da se ne izgubi. Jer svaki čovjek je dragocjen, onakav kakav jeste i jedinstven u svome identitetu.
To bogatstvo pojedine osobnosti, traži okvir, ogradu, zaštitu, i u njemu, kao takvom se Bog raduje i on u Bogu. A sve to, u mudrosti, traži da se dijeli sa bližnjima. Da se radost proširi.

Ljubav bi trebao biti sadržaj našeg srca. Ona je to ulje što treba da napuni našu posudu. Hodajući kroz život, mi ga trebamo sačuvati, očuvati punim naše posude.
Ropski duševni odnos je kao probušena posuda. Crpi se ljubav, dok je ima, onda se crpe emocije, dok ih ima... U stvari - crpi se sam život.
"Zato vrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izlazi život." Biblija, kaže mudrost.

U svijetu su popularne priče o onima koji piju krv za vlastiti život, u duhovnoj stvarnosti to je sasvim točna priča. Kaže Biblija," U krvi je život."
Govorim ovdje o duhovnom dijelu, jer ovakva ropsko emotivna veza je upravo jedan ovakav proces. Krvopija živi od duše - života drugoga.
Biblija govori o takvim "krvopijama".

Brak, prijateljstvo, poslovni odnos...sve su to već, u kulturi, definirani odnosi. Kao stavovi ljubavi. I u svakom od ovih odnosa se može griješiti, protiv ljubavi.

8.

Isus je ljubio cijeli svijet, ali u njegovim razgovorima sa ljudima vidimo različite tipove ophođenja. On je bio suzdržan, emotivan, prijeteći, ignorirao je...
"Jer je znao njihova srca" kaže Biblija.
Ipak sve su ove vrste njegove komunikacije, bile plodovi ljubavi.

Ropski duševni odnos je dio općeg sistema laži i zablude.
Ali duša koja se nalazi u tim odnosima, je ona koja je potrebita ljubavi.
Potraga za ovom ljubavi, otvara vrata mnogim zamkama.
Kada se, unatoč mudrosti, pođe za nečim što ima preveliku cijenu za dušu, kada se ulazi u neki odnos pod bilo koju cijenu, toga momenta duša ulazi u zamku.
Zatvorila se ona za njom, ili ne, to nije mudra odluka.
"Kad netko daje za ljubav sve što u kući ima, taj navlači prezir na sebe." Biblija
Ovu ljubav koju treba duša, bezuvjetnu ljubav, treba potražiti u Bogu, u nama samima, pa onda i mudrošću vođeni, prepoznati je kod drugih.
Ona jeste bezuvjetna, ali ona ima svoj identitet.

Ona se ne prilagođava nama, ali ako je želimo, mi svojim životom se trebamo prilagođavati njoj, da bi ostala na nama.
Ako ti drugi izbori ne dozvoljavaju da budeš posuda ljubavi, nisi dostojan nje. Možeš imati emocije, prirodnu naklonost koju uostalom imaju i životinje, ali ljubav ne.

Mi ne trebamo posjedovati neku osobu za ljubav, trebamo posjedovati njenu ljubav za ljubav. Koliko nam je daje, u svojoj slobodi, jer ljubav je tamo gdje je sloboda. Ovakva ljubav, onoliko koliko nam bila dana, je najdublje posjedovanje. Mi samo trebamo uzeti mudrost da prepoznamo, koliko je to.
I to vrijedi za sve veze.
Sve ostale kombinacije su idolopokloničke.
I takve su grijeh.
Takve su izvor drame. A drama je negacija kraljevstva nebeskog.
U krajnosti bismo mogli reći, ropske veze su dio pakla, na zemlji.
Isus je rekao:
"Ostavljam vam mir. Svoj mir. Ne kao što ga svijet daje."
" U miru ćete biti vođeni." Biblija

Ropski duševni odnos je loš način da se zadovolje naše potrebe, nama pripada najbolje.
Ono što sam Bog daje svojoj djeci.
Ovo vrijedi i za crkve i za pojedince.

Ljubav prema istini, poštenje srca, hrabrost, znanje...djelovanje u tome...To su stvari koje čuvaju i izbavljaju Božju djecu, zalutalu u ove odnose.
Božja djeca su djeca slobode.
Nije dostojno jednoga kralja da ima djecu-robove. A kamoli da je dostojno Boga.
Ako smo se pozvali na Boga, mi smo prinčevi i princeze nebeskog kraljevstva.
Mi smo sestre i braća Isusa Krista, našeg starijeg brata. Onoga koji je na zemlji živio duhom slobode.
I mi trebamo jedni druge.
Kada smo u ropskim vezama, mi nemamo nas.
Ipak, netko ima koristi od toga. Nekome koristi takva situacija.
U krajnosti, to sigurno nisu ljudi ropstva.

Kada smo skupa, naše svjetlo jače sjaji i za našu osobnu stazu.
Dokle god smo u ropskim vezama, mi nismo slobodni za dalje. Tu smo, u njima.
Izlazeći iz njih, mi smo i opet potrebiti, ali slobodni. "Bog ispunjava sve naše potrebe". Otvaraju nam se novi vidici, nove mogućnosti, šanse za novi izbor, za pravi izbor.

"Blago siromasima duhom, jer će se nasititi." Biblija

Tako, sve u svemu, u suštini, imamo ovaj izbor:
sa jedne strane, učestvovanjem u ropskim duševnim vezama, imamo djelomično zadovoljavanje svojih potreba, i za njih plaćamo preveliku cijenu, cijenu slobode, cijenu duha, cijenu za vječnost. Plaćamo je svojim životom i tuđim.
I tako učestvujemo u globalnom đavolskom nastojanju da pokrade djecu Božju.
Mi gubimo mir, jer živimo sa nutarnjim signalima da nešto ne valja. Gubimo životnu energiju, jer ovaj odnos treba i održavati. Gledajući u zemlju, gubimo nebo, slobodu, viziju, let...

Sa druge strane, izlazeći iz ovakvih veza, tj. duhovnim odrastanjem, mi postajemo posude za blagoslov sebe i drugih, postajemo sudionici općeg

života i zajedništva djece Božje, i kroz ovakav život duboko ispunjavamo naše potrebe.
Dobivamo mir u našoj inteligenciji i našem srcu, jer naša djela su u skladu sa njihovim napucima.
Osim toga sve više otkrivamo naš osobni jedinstveni indentitet, i tako sjajimo za sebe i druge, a sa takvim otkrivljenjem samih sebe raste i naša ljubav prema sebi i drugima, raste naša vrijednost u vlastitim očima i vrijednost drugih.
I više nas se ne može lako varati, jeftino kupovati.
Dajemo kada mi svjesno odlučimo.
A to je pozicija bogova.

"Ta bogovi ste" Biblija

Bog je prebogat Bog, da bi mi morali živjeti od pljačke jedni drugih.
Radije birajmo da uzmemo svoje bogatstvo, i potpomažemo druge. Tako ćemo svi biti bogatiji nebeskim, vječnim blagoslovima.
I po tome ćemo biti slični svome ocu.

Kraj